

Nieuwsbrief PS Updates

Nummer 37, 2020

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2020:1526](#) 25-09-2020

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2020:2543](#) 30-09-2020

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2020:2970](#) 29-09-2020

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2020:2905](#) 22-09-2020

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2020:7602](#) 22-09-2020

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2020:1734](#) 15-09-2020

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2020:2850](#) 15-09-2020

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2020:6854](#) 01-09-2020

Rechtbank

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2020:4692](#) 29-09-2020

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2020:4050](#) 25-09-2020

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2020:5140](#) 19-08-2020

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2020:8450](#) 07-08-2020

Annotatie

[Werkgever niet aansprakelijk geacht voor burn-out werknemer.](#)

mr. J.H.J.M. Eyck

ANNOTATIE

Werkgever niet aansprakelijk geacht voor burn-out werknemer.

mr. J.H.J.M. Eyck

**Annotatie bij rechtbank Rotterdam 3 april 2020,
ECLI:NL:RBROT:2020:3000.**

Werknemers die uitvallen als gevolg van een burn-out stellen zich nogal eens op het standpunt dat de burn-out is veroorzaakt door het werk. In dit specifieke geval wordt de werkgever daarvoor niet aansprakelijk geacht.

Nadat het dienstverband is geëindigd heeft de werknemer de rechter verzocht om te bepalen dat de werkgever niet aan zijn zorgplicht heeft voldaan, zich niet als goed werkgever heeft gedragen en dat de werkgever aansprakelijk is voor alle door hem geleden schade. Welk bewijs dient in dit kader geleverd te worden en door wie?

1. De vaststaande feiten

Een medewerker in dienst van een internationaal bedrijf moest uit hoofde van zijn functie veel reizen. Hij viel geregeld uit vanwege ziekte. De medewerker klaagde ook regelmatig over een hoge werkdruk en een verstoorde werk-privébalans. Op een gegeven moment valt hij volledig uit. Na daartoe verlof te hebben gekregen van het UWV, heeft de werkgever de arbeidsovereenkomst opgezegd. De medewerker houdt zijn (ex-)werkgever vervolgens aansprakelijk voor het feit dat hij volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is geraakt omdat hij is blootgesteld aan stelselmatige overbelasting door overschrijding van de werktijden.

2. Werkgeversaansprakelijkheid

De vordering van de werknemer is primair gebaseerd op een schending van artikel 7:658 lid 1

BW door de werkgever; in het kader van deze annotatie beperk ik mij tot die grondslag. Op grond van dit artikel rust op de werkgever de (zorg)plicht om het redelijkerwijs noodzakelijke te doen teneinde te voorkomen dat een werknemer schade lijdt in de uitoefening van zijn werkzaamheden. Lid 2 van dit artikel bepaalt dat de werkgever aansprakelijk is voor schade die de werknemer lijdt in de uitoefening van zijn werkzaamheden, tenzij de werkgever aantoont dat hij aan zijn in het eerste lid genoemde zorgplicht heeft voldaan of dat de schade in belangrijke mate het gevolg is van opzet of bewuste roekeloosheid van de werknemer.

Hieruit volgt in beginsel dat de werknemer die de werkgever aansprakelijk wil stellen in de eerste plaats dient te stellen, en bij betwisting te bewijzen, dat hij de schade waarvan hij vergoeding vordert, heeft opgelopen in de uitoefening van zijn werkzaamheden, derhalve dat er sprake is van een causaal verband tussen de werkzaamheden en de schade. Indien dit komt vast te staan, dient de werkgever vervolgens te stellen en zo nodig te bewijzen dat hij heeft voldaan aan zijn verplichting om voor een veilige werkplek en gezonde arbeidsomstandigheden te zorgen.

3. Bewijslast

Als de werknemer kan aantonen dat:

- 1) de werkomgeving ongezond was;
- 2) hij gezondheidsschade heeft opgelopen die hierdoor veroorzaakt kan worden;

dan wordt in beginsel aangenomen dat de schade is veroorzaakt door het werk (de zogenoemde 'omkeringsregel'). Daarbij geldt een ondergrens, in die zin dat voor het toepassen van de omkeringsregel c.q. het vermoeden van causaal verband geen plaats is in het geval het verband tussen de gezondheidsschade en de arbeidsomstandigheden te onzeker of te onbepaald is (vgl. HR 7 juni 2013, ECLI:NL:HR:2013:BZ1717 (SVB/*Van Wege*) en ECLI:NL:HR:2013:BZ1721 (*Lansink/Ritsma*)).

3.1 Omkeringsregel

Deze (arbeidsrechtelijke) omkeringsregel *kan* de werknemer behulpzaam zijn bij het invullen van het causaal verband. Voor het vermoeden dat hierin besloten ligt is geen plaats als het verband te onzeker en te onbepaald is. Het moet dus wel in de rede liggen dat een bepaalde ziekte, in dit geval de burn-out, door de arbeidsomstandigheden is veroorzaakt. Daar waar

helemaal niet bekend is waar de oorzaak van een ziekte ligt of er geen enkele link ligt tussen ziekte en arbeidsomstandigheden, is geen plaats voor de omkeringsregel.

‘Omkeringsregel’ is een misleidende naam; het vestigt een vermoeden van causaal verband. Wat is het verschil tussen het vestigen van een vermoeden en het omkeren van de bewijslast? Bij het vestigen van een vermoeden blijft het bewijsrisico bij de bewijzende partij liggen maar wordt deze partij geholpen door een vermoeden. Als dat vermoeden ontzenuwd wordt, dan blijft de bewijslast bij de eisende partij, in dit geval de werknemer. De werkgever is vervolgens aan zet. Dat is het enige dat je kunt zeggen; de bewijsleveringslast ligt bij de werkgever om het vermoeden te ontzenuwen.

De omkeringsregel is een rechtsregel op basis waarvan een vermoeden bevestigd wordt maar het is geen feitelijk vermoeden. Je gebruikt hem juist daar waar je niet aan een feitelijk vermoeden toekomt.

4. Toegepast op de casus

De werknemer in deze zaak verwijt zijn werkgever kort gezegd dat hij hem heeft blootgesteld aan stelselmatige overbelasting door overschrijding van de werktijden. Volgens werknemer is er in een bepaalde periode sprake van schending van de normen die zijn neergelegd in artikel 4:1 en 5:7 Arbeidstijdenwet en artikel 3 lid 1 sub a Arbeidsomstandighedenwet. Ook daarna bleef de werkdruk, ondanks de signalen, onverminderd hoog. Dit alles heeft geleid tot een burn-out en uiteindelijk tot zijn definitieve uitval. Vanwege de schending van de veiligheidsnormen en het feit dat de werkgever onvoldoende maatregelen heeft getroffen om hem tegen de burn-out te beschermen, doet werknemer een beroep op de omkeringsregel.

4.1 Werkomstandigheden

De werkgever betwist dat er sprake was van schadelijke werkomstandigheden die hebben geleid tot de burn-out en voert aan dat hij heeft voldaan aan zijn zorgplicht. Gelet op deze betwisting beoordeelt de rechtbank eerst of en in hoeverre sprake was van de door werknemer gestelde stelselmatige overbelasting c.q. schadelijke werkomstandigheden. Het enige dat vast is komen te staan is dat werknemer te maken heeft gehad met structureel overwerk.

4.2 Causaliteit tussen burn-out en werkomstandigheden

De vervolgvraag was of het structurele overwerk van 2001 tot en met 2006 had geleid tot een burn-out en de definitieve uitval in 2015. De rechtbank geeft aan dat psychische klachten vaak te wijten zijn aan meerdere oorzaken en dat dit per individu verschilt. In dit geval leed de medewerker ook aan een chronische aandoening die losstond van de arbeidsrelatie. De werkgever had meerdere keren om medische stukken gevraagd, maar hieraan gaf de medewerker geen gehoor.

De rechter oordeelt daarom dat het niet vaststond dat de definitieve uitval in 2015 is veroorzaakt door het structurele overwerk van 2001 tot en met 2006. Er zat een gat tussen van tien jaar.

Daarnaast kon niet worden uitgesloten dat de burn-out door niet-werkgerelateerde factoren werd ingegeven. Het was daarom te onzeker of er een verband bestond tussen de schade en de werkomstandigheden. De medewerker kon hierdoor geen gebruikmaken van de omkeringsregel en moest zelf het bewijs leveren. Hij kreeg hier de kans niet voor, omdat de rechter oordeelde dat de werkgever had voldaan aan zijn zorgplicht en in dat geval is de werkgever niet aansprakelijk.

5. Commentaar op de uitspraak van de rechtbank Rotterdam

De zorgplicht van de werkgever is niet beperkt tot voorkoming van lichamelijk letsel, maar strekt zich ook uit tot (enkel) psychisch letsel (vgl. HR 11 maart 2005, ECLI:NL:HR:2005:AR6657, *NJ 2010/309*, m.nt. Hartlief (*ABN AMRO/Nieuwenhuys*) en HR 3 april 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH2619 (*X/Dow Benelux*)).

In onderhavige zaak is waarde gehecht aan het niveau van de functie van de medewerker. De werknemer wist bij aanvang van de arbeidsovereenkomst dat hij regelmatig naar het buitenland zou moeten reizen voor werk. Hij had veel verantwoordelijkheid binnen zijn functie en ontving een hoog salaris (ruim € 138.000 bruto per jaar). Daarnaast had de medewerker er zelf voor gekozen om de overuren te laten uitbetalen, terwijl deze ook gecompenseerd konden worden in tijd-voor-tijd. Door de medewerker is bovendien onvoldoende weersproken dat het aantal arbeidsuren gebruikelijk was in die branche en op dat niveau. Gezien de functie mocht bovendien van hem verwacht worden dat hij zelf aangaf dat de werkdruk te hoog was. Dat had hij nagelaten. Uit de verslagen van de bedrijfsarts bleek verder dat de werkgever had voldaan aan zijn re-integratieverplichtingen door te reageren op de signalen van de medewerker.

Het is als werkgever van belang om signalen van een medewerker die duiden op een burn-out

serieus te nemen. Dat kan in de praktijk door met de medewerker in gesprek te gaan en samen afspraken te maken om de werkdruk te verminderen. Dat is precies wat er in deze zaak is gebeurd en waarom de aansprakelijkheid niet vast is komen te staan.

6. Afsluiting

Het moge duidelijk zijn dat het in het civiele recht voor een medewerker bepaald niet eenvoudig is om de rechter ervan te overtuigen dat de werkgever aansprakelijk is voor zijn burn-out. Op zichzelf valt het binnen de reikwijdte van artikel 7:658 BW, maar vanuit aansprakelijkheidsoogpunt is het een moeilijke categorie.

Lastig is dat kenbaar moet zijn dat een werknemer ergens ernstig mee worstelt. De een ervaart onder dezelfde omstandigheden problemen en de ander niet; dat is afhankelijk van de persoonlijkheid van de werknemer. Privéomstandigheden spelen vaak een rol. Stel dat hij of zij nooit iets heeft laten blijken aan de werkgever? Het ligt op het bord van de werknemer om een signaal af te geven. De werkgever moet het wel hebben geweten of hebben moeten kunnen weten. Zo moet de werkgever wel functioneringsgesprekken houden maar als het dan niet wordt verteld, dan is het vaak heel moeilijk te onderbouwen dat de werkgever voor deze werknemer specifieke maatregelen had moeten nemen. Burn-outzaken zijn om deze reden heel lastig. Die werknemers werken vaak heel hard door, laten niets blijken en vallen dan ineens uit.

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor ontucht met minderjarige dochters. Twee van hen hebben zich gevoegd in het strafproces. Aan hen wordt een immateriële schadevergoeding van € 20.000 (per persoon) toegewezen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 30-09-2020

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2020:2543

Zaaknummer: 23-002505-16

Rechters: F.A. Hartsuiker, I.M.H. van Asperen de Boer-Delescen en M.F.J.M. de Werd

Wetsartikelen: 36f Rv, 422 Sv en 6 EVRM

RECHTSPRAAK

Deelgeschil letselschade. Turnongeval. Redelijk handelend en redelijk bekwaam turnleraar? Relevantie naleving richtlijnen turnsport? Oordeel niet geschikt voor deelgeschil.

Deelgeschil letselschade. Ongeval turnles. Voldoende maatregelen om bij val gevolgen te beperken? Redelijk handelend redelijk bekwame turnleraar. De rechtbank overweegt dat aan een turnles in het algemeen een bepaalde mate van gevaar is verbonden. Dit zorgt er ook voor dat van een turnvereniging (en de door haar aangestelde trainers) mag worden verwacht dat zij in het kader van haar zorgplicht ten opzichte van haar leerlingen maatregelen treft om de risico's op letsel te beperken. Maar bij de uitoefening van de turnsport kan niet ieder risico op – al dan niet ernstig – letsel worden uitgesloten. Er lijken geen richtlijnen of normen geschonden te zijn. Echter, ook indien geen in de turnsport algemeen geldende richtlijnen of normen zijn geschonden, kan, vanwege het genomen risico, zijn gehandeld in strijd met wat van een redelijk handelend en redelijk bekwaam trainer mag worden verwacht. De rechtbank komt tot de conclusie dat de vraag of Sparta en/of de trainster heeft voldaan aan hetgeen een redelijk handelend en redelijk bekwaam trainer/turnvereniging aan veiligheidsmaatregelen voor dit specifieke onderdeel van de oefening aan de brug ongelijke liggers zou hebben genomen, zonder nader onderzoek, niet kan worden beantwoord. Nader onderzoek nodig om te kunnen vaststellen of de turnvereniging aansprakelijk is op grond van artikel 6:162 of 6:170 BW.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 19-08-2020

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2020:5140

Zaaknummer: 364454

Rechters: T.P.E.E. van Groeningen

Advocaten: N.M. Jansen en B.M. Pajmans

Wetsartikelen: 1019z Rv, 1019w Rv, 6:162 BW, 6:170 BW, 1019aa Rv en 6:96 BW

RECHTSPRAAK

Beroepsaansprakelijkheid advocaat staat vast. Echter, ook zonder de gemaakte beroepsfouten zou wegens het ontbreken van het benodigde causaal verband geen vergoeding van de gestelde vermogensschade en immateriële schade zijn toegekend.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 29-09-2020

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2020:2970

Zaaknummer: 200.239.506_01

Rechters: M.G.W.M. Stienissen, A.L. Bervoets en M.L.C.M. van Kalmthout

Advocaten: B.H.A. Augustin en L.H. Rijpkema

Wetsartikelen: 612 Rv en 6:119 BW

RECHTSPRAAK

Geschil omtrent de vergoeding van een operatie aan een Tarlov Cyste door een zorgverzekeraar. Beoordeling van de vraag of die operatie voldeed aan het criterium van de stand van de wetenschap en praktijk, mede aan de hand van de opvattingen van het Zorginstituut Nederland. Het hof oordeelt dat de operatie, op het moment dat die plaatsvond, niet voldeed aan het criterium stand van de wetenschap en praktijk. Gevorderde vergoeding afgewezen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 01-09-2020

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2020:6854

Zaaknummer: 200243690

Rechters: L. Janse, R.A. Dozy en J. Sap

Advocaten: J.T. Willemsen en D. van Tilborg

Wetsartikelen: 11 Zvw, 2.1 Bzv en 64 Zvw

RECHTSPRAAK

Arbeidsongeval. Zorgplicht werkgever ex artikel 7:658 lid 1 BW niet geschonden. Werkgever niet aansprakelijk voor struikelen/uitglijden werknemer. Hoge werkdruk die val zou hebben veroorzaakt niet aannemelijk.

Arbeidsongeval. Zorgplicht werkgever ex artikel 7:658 lid 1 BW niet geschonden. Appellante heeft volgens het hof onvoldoende onderbouwd gesteld dat vocht op de vloer de oorzaak is van haar val. Bovendien heeft werkgeefster voldoende maatregelen getroffen ter voorkoming van een ongeval. Er was onder andere een droogloopmat aanwezig. Werkgeefster heeft haar zorgplicht niet geschonden. Het hof gaat ook niet mee in de stelling van appellante dat een hoge werkdruk, waardoor zij geen aandacht heeft kunnen schenken aan de vloer zou, heeft geleid tot de val.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 15-09-2020

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2020:2850

Zaaknummer: 200.251.073_01

Rechters: R.A. van der Pol, O.G.H. Milar en J.G.J. Rinkes

Advocaten: J.C.M. Nuijten en P. Oskam

Wetsartikelen: 7:658 BW, 9 Arbeidsomstandighedenwet, 1 Arbeidsomstandighedenwet, 150 Rv en 6:119 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor mishandeling en vrijheidsberoving. Het slachtoffer heeft ernstig letsel opgelopen. Toewijzing gevorderde vergoeding van immateriële schade tot een bedrag van € 15.000.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 29-09-2020

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2020:4692

Zaaknummer: 01/065172-20

Rechters: W.F. Koolen en M.T. van Vliet

Wetsartikelen: 36f Sr, 37 Sr, 57 Sr, 282 Sr en 302 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. € 10.000 smartengeld voor verkrachte 98-jarige vrouw.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 25-09-2020

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2020:4050

Zaaknummer: 16/146731-20 (P)

Rechters: Oosterling-van der Maarel, P.K. P.K. Oosterling-van der Maarel, A.W.M. van Hoof en A.M. Loots

Advocaten: A.E. Martinez Linneman en C.H. Dijkstra

Wetsartikelen: 36f Sr, 38z Sr, 57 Sr en 242 Sr

RECHTSPRAAK

Vordering met betrekking tot buitengerechtelijke kosten. Aanrijding. Advocatenkantoor dat het slachtoffer heeft bijgestaan vordert betaling van de kosten van de verzekeraar. Niet-ontvankelijk; geen rechtsgeldige overdracht van de gestelde vordering.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 07-08-2020

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2020:8450

Zaaknummer: 8212615 CV EXPL 19-52680

Rechters: A.J.L.M. van der Wildt

Advocaten: J. Cortet en N.C. Haase

Wetsartikelen: 202 Rv, 156 Rv, 7:633 BW, 3:84 BW en 6:119 BW

RECHTSPRAAK

Overheidsaansprakelijkheid. Staat heeft onrechtmatig gehandeld jegens drie cardiologen. In eerste aanleg is bepaald dat de minister onrechtmatig heeft gehandeld jegens de cardiologen door de verlenging van het bevel om de cardiologen op non-actief te stellen. Voorts heeft de Inspectie naar het oordeel van de rechtbank onrechtmatig gehandeld jegens de cardiologen door medewerking te onthouden aan het door middel van een beroepsstage hervatten van cardiologische werkzaamheden door de cardiologen en door ten overstaan van het Regionaal Tuchtcollege in het bijzijn van de media bepaalde standpunten in te nemen. Het hof oordeelt, anders dan de rechtbank, dat de uitlatingen van de Inspectie niet onrechtmatig waren. Toewijzing gevorderde inkomensschade. Afwijzing vergoeding reputatieschade en sollicitatiekosten.

Drie cardiologen uit het gefailleerde Ruwaard van Puttenziekenhuis spreken de Staat der Nederlanden aan op grond van onrechtmatige daad. Zij vorderen hierbij onder andere vergoedingen ter zake van immateriële schade. In eerste aanleg is geoordeeld dat de minister onrechtmatig heeft gehandeld jegens de cardiologen door de verlenging van het bevel om de cardiologen op non-actief te stellen. Voorts heeft de Inspectie naar het oordeel van de rechtbank onrechtmatig gehandeld jegens de cardiologen door medewerking te onthouden aan het door middel van een beroepsstage hervatten van cardiologische werkzaamheden door de cardiologen en door ten overstaan van het Regionaal Tuchtcollege in het bijzijn van de media bepaalde standpunten in te nemen. Het hof oordeelt dat de uitlating van de Inspectie tijdens de zitting niet onrechtmatig was. Als uitgangspunt heeft te gelden dat partijen bij het innemen en toelichten van hun standpunten een grote mate van vrijheid hebben ten aanzien van de daarbij gekozen bewoordingen. Slechts in uitzonderlijke omstandigheden – bijvoorbeeld in het geval van laster of smaad – kan worden aangenomen dat een uitlating van een partij in een gerechtelijke procedure onrechtmatig is. Ook de uitlatingen van de Inspectie in de media zijn volgens het hof niet onrechtmatig. Vordering tot rectificatie wordt dan ook

afgewezen. Causaal verband. Het hof bepaalt de kans dat de cardiologen 1 en 3 elders werk als cardioloog hadden kunnen vinden op 10%. 10% van de geleden inkomensschade komt daarmee voor vergoeding in aanmerking. Voor cardioloog 2 geldt een kans van 2%. Gevorderde goodwill wordt afgewezen. Afwijzing gevorderde vergoeding reputatiekosten en sollicitatiekosten. Het hof wijst de volgende bedragen toe: € 158.595,93 aan cardioloog 1, € 108.841,53 aan cardioloog 2 en € 221.279,32 aan cardioloog 3.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 15-09-2020

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2020:1734

Zaaknummer: 200.256.223/01

Rechters: D. Aarts, E.M. Dousma-Valk en H.C. Grootveld

Advocaten: E. Pasman en K. Teuben

Wetsartikelen: 8 lid 4 Kwzi, 2 Kwzi, 3 Kwzi, 4 Kwzi, 5:16 Awb, 6:167 BW, 6:98 BW, 6:101 BW en 6:96 BW

RECHTSPRAAK

Prejudiciële vraag. Vordering tot immateriële schadevergoeding van gewezen verdachte op de grond dat van zijn onschuld is gebleken (hij is vrijgesproken in de strafzaak). Is het gebleken-onschuld criterium in strijd met de onschuldpresumptie van artikel 6 lid 2 EVRM? De Hoge Raad oordeelt dat het criterium niet in strijd is met artikel 6 EVRM. Wel leidt deze verdragsbepaling ertoe dat strikte eisen moeten worden gesteld aan de wijze waarop toepassing wordt gegeven aan dat criterium en de wijze waarop een beslissing tot afwijzing van de vordering tot schadevergoeding wordt gemotiveerd.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-09-2020

ECLI: ECLI:NL:HR:2020:1526

Zaaknummer: 19/05825

Rechters: C.A. Streefkerk, M.V. Polak, T.H. Tanja-van den Broek, M.J. Borgers en M. Kuijer

Advocaten: J.W.H. van Wijk en G.C. Nieuwland

Wetsartikelen: 6 EVRM, 392 Rv, 89 Sv en 393 Rv

RECHTSPRAAK

Trein botst met op spoor gewaaide mobiele schuilhut. Hof neemt geen aansprakelijkheid aan van de eigenaar van de schuilhut. Schuilhut is geen opstal, ook geen gebrekkige zaak. Ook geen aansprakelijkheid op grond van onrechtmatige daad.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 22-09-2020

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2020:7602

Zaaknummer: 200.234.068

Rechters: Th.C.M. Willemse, L.J. de Kerpel-van de Poel en J.G.J. Rinkes

Advocaten: O.B. Zwijnenberg en J.H. Tuit

Wetsartikelen: 6:174 BW, 6:173 BW, 6:162 BW en 19 Spoorwegwet

RECHTSPRAAK

Verbintenissenrecht. Letselschade. Kosten van rechtsbijstand door letselschadejurist. Overeenkomst tussentijds beëindigd. Aanspraak op grond van overeenkomst op deel van slotuitkering die slachtoffer daarna van verzekeraar heeft ontvangen. Redelijk loon als bedoeld in artikel 7:411 BW.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 22-09-2020

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2020:2905

Zaaknummer: 200.269.421_01

Rechters: W.J.J. Los, P.W.A. van Geloven en Truijens, M.M. M.M. Truijens

Advocaten: W.R.M. Voorvaart en B. Wernik

Wetsartikelen: 7:411 BW, 7:408 BW en 9:96 BW